

отопления. Точка безубыточности достигается при условии выработки тепловыми насосами 70-90% общей годовой потребности в энергии для отопления и горячего водоснабжения зданий. Уступая только газовым котлам, по эксплуатационным затратам, долговечности, безопасности и экологической чистоте тепловые насосы имеют более высокие показатели экономической эффективности, чем другие генераторы тепловой энергии.

Список литературы: 1. Бардаков В.А. Прогноз тарифа теплоснабжения //XXXV НТК, Х.:ХНАМГ,2010.- с.62-67. 2. Мельничук І.В. Про напрями енергозбереження у житловому фонді. Економічний простір № 12/2, 2008р.

С.І. ПЛОТНИЦЬКА, к.е.н., доц., ХНАМГ, Харків

СОЦІАЛЬНІ ІННОВАЦІЇ ЯК ПЕРЕДУМОВА РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Питання інноваційного розвитку не нові, але з плином часу не втрачають своєї актуальності. Останнім часом все більшу увагу науковці приділяють ролі регіональної складової в забезпеченні інноваційного розвитку [1]. Крім того, коли основними критеріями ефективного розвитку стають якість та швидкість застосування нових інформаційно-технологічних систем та управлінських підходів, ми дотримуємось думки тих вчених, які вважають, що в Україні назріла об'єктивна необхідність зміни підходів до інноваційної політики - інноваційні процеси в економіці не розпочнуться до тих пір, доки вони не розпочнуться в соціальній сфері, доки не буде зупинена деградація людського капіталу. Адже соціальні інновації передбачають не просто значимі соціальні зміни у вигляді підвищення пенсій і соціальних виплат, але і закріплення нових соціально-культурних норм у свідомості і поведінці людини.

Поняття "соціальна інновація" можна визначити як розробку і впровадження нових ідей відносно розвитку суспільства і взаємодії його окремих індивідів в рамках соціальної системи. [2]. Соціальні інновації

різноманітні. Це, насамперед, пов'язано з розмаїттям явищ соціального життя. Джерелами соціальних інновацій є зміни зовнішнього середовища, соціальні проблеми, що повсякчас виникають і які неможливо вирішити за допомогою традиційних методів, а також зміни потреб суспільства і його членів. Невирішеність тих або інших соціальних проблем дає імпульс до розробки нових засобів і норм у соціальній сфері. Соціальні інновації посилюють процеси соціальної мобільності, на що не здатні деякі традиційні форми і методи забезпечення соціальних гарантій.

Метою соціальних інновацій є активізація ініціативи, консолідація і мотивація громадян до розвитку, розповсюдження нових знань, покращення якості життя на основі реалізації економічних, політичних і соціальних свобод. Сферою впровадження соціальних інновацій можуть бути структурні та організаційні зміни, а також зміни у відносинах зацікавлених сторін і територій.

Подальший інноваційний розвиток регіонів неможливий без відповідного сільського розвитку. Соціальні інновації в контексті сільського розвитку – це приватні громадські ініціативи по покращенню сільського життя, які виникають і розвиваються на локальному рівні в сільських общинах і забезпечують мультиплікативний вплив на економічний розвиток території. Самоорганізація сільських общин здійснюється шляхом розробки і впровадження соціальних інновацій і соціального партнерства на селі [3].

Соціальні інновації можна вважати рухомою силою сільського розвитку, що впливають на якість життя сільського населення і виступають засобом формування механізмів подолання економічних, соціально-культурних, екологічних та інших проблем в сільській місцевості. На основі аналізу сучасних тенденцій можна виділити такі напрями соціальних інноваційних змін на національному рівні, що може вважатися прогресом в сільському розвитку на локальному (регіональному) рівні: зміни у відносинах до сільського господарства як крупнотоварного виробництва; зміни в системі сільської освіти; програми створення місцевих ініціативних груп і формування лідерів, які можуть започаткувати розробку проектів і стратегій місцевого розвитку та

їх практичну реалізацію на локальному рівні; комп'ютеризація общин як високоефективний і порівняно дешевий спосіб подолання соціальної ізоляції сільських жителів.

Тобто можна зробити висновок про необхідність подальшого дослідження і розвитку інноваційної системи країни як сукупності її регіональних складових, одним з основних елементів якої є соціальні інновації.

Список літератури: **1.** Щедровицкий П.Г. Технологии регионального планирования: от индустриальной к инновационной модели: <http://www.shkr.ru>. **2.** Mumford M.D. Social innovation: Ten cases from Benjamin Franklin. "Creativity Research Journal" № 14, 2002, p. 253 – 266. **3.** Бородин Е. Социальные инновации в системе сельского развития: концептуальные подходы. «Экономика Украины» № 4, 2010.

В.В. КУЗЬМЕНКО, к.е.н., **О.О. РЕГІНЯ**, студ., ДонНУЕТ ім. М. Туган-Барановського, Донецьк

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПОЛПШЕННЯ

Однією з передумов стабільного економічного розвитку країни та її регіонів є формування та підтримка сприятливого інвестиційного іміджу в потенційних інвесторів. Таким чином, визначення та детальне вивчення основних факторів, що впливають на інвестиційну привабливість України є першочерговим завданням, вирішенням якого є розробка пропозицій щодо підвищення ефективності залучення інвестицій в сучасних умовах розвитку .

Існуюча сьогодні нестача внутрішніх інвестиційних ресурсів обумовлена, по-перше, тривалим періодом спаду вітчизняного виробництва і недостатністю ресурсів підприємств для оновлення та модернізації основних фондів. По-друге, різким падінням рівня доходів більшості населення України і, як результат, недостатністю заощаджень домогосподарств для здійснення інвестицій. По-третє, недостатньою є капіталізація української банківської